

บรรณานุกรม

กิตติศักดิ์ ปรกติ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ: วิทยุชน, 2541.

กมล พลวัน. พัฒนาการสิทธิมนุษยชน. กรุงเทพฯ: วิทยุชน จำกัด, 2538.

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. การสัมมนาพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี, 2541.

คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์สมาคมรัฐศาสตร์แห่งประเทศไทยและภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย. รัฐศาสตร์ไทยกับศักยภาพในการจัดการความขัดแย้ง. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ดาว, 2544.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. “อิสระของข่าวสาร”. วารสารนิติศาสตร์. ปีที่ 9 ฉบับที่ 4, 2521.

ธีรยุทธ บุญมี. สังคมเข้มแข็ง ธรรมนูญแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สายธาร, 2541.

นงศ์นาด ห่านวิไล. “ผลของ พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 ที่มีต่อการตัดสินใจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการทหารสูงสุด”. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

นฤมล ทับจุมพล. “แนวคิดและวาทกรรมว่าด้วย: ธรรมนูญแห่งชาติ” ธรรมนูญกับคอร์ปชั่นในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิถีทรรศน์, 2546.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2542.

บุญบง ชัยเจริญวัฒน์. ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ดาว, 2544.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร สังคีต พิริยะรังสรรค์ และนวนน้อย ตรีรัตน์. หวย ช่อง บ่อน ยาบ้า: เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543.

พรสุรีย์ ชุมเกษียร. “ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540: กรณีศึกษาสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาสันกำแพง”. การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

โกคิน พลกุล. **หลักกฎหมายมหาชน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2538.

โกคิน พลกุล. **พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของระบบราชการ พ.ศ. 2540 สิทธิของพลเมือง**.

กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการ คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ, 2540.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. 2540. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.

วิศรา รัตนสมัย. “การรับข่าวเพื่อสร้างความตระหนักสำนึกของประชาชนเกี่ยวกับการตรวจสอบ

การใช้อำนาจรัฐขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)จังหวัดสงขลา”. วิทยานิพนธ์

นิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

วิศรา ไชยสาร. **สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ**. กรุงเทพฯ: นิติธรรม, 2544.

สมพริทธิ์ ศรีสันติสุข. “การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารราชการของนักข่าวโทรทัศน์: ศึกษาเปรียบเทียบ

ก่อนและหลังการประกาศใช้ พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540”. วิทยานิพนธ์

นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2542.

ศศิพร ต่ายคำ. “การศึกษาเปรียบเทียบกรณีที่ปกปิดข้อมูลข่าวสารและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม

พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540”. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ศุกลมาน เอี่ยมโอภาสดิษฐ์ และคณะ. “ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชนในสิทธิที่จะ

‘ได้รู้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540’”. วิทยานิพนธ์

นิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2544.

สมชัย วัฒนการุณ. **การใช้สิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ**

พุทธศักราช 2540. กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2544.

สุจิน บุตรดีสุวรรณ. “การรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.

2540 ของประชาชนจังหวัดมหาสารคาม”. การศึกษาอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.

สุนทรียา หวังชัย. “ความตระหนักของประชาชนในสิทธิความเป็นพลเมืองต่อการรับรู้ข้อมูล

ข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของ

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

อมร รักษาสิทธิ์ และคณะ. ประชาธิปไตย อุดมการณ์ หลักการ และแบบอย่างการปกครองหลาย
ประเทศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved